

PSALMII | CARTEA A CINCEA

Psalmul 147

15 El Își trimite poruncile pe pământ,
cuvântul Lui aleargă cu iuțea mare.

16 El dă zăpada ca lâna,

El presară bruma albă ca cenușa ;

17 El Își azvârle gheața în bucăți ;
cine poate sta înaintea frigului Său ?

18 El Își trimite cuvântul Său și le
topește ; pune să sufle vântul Lui,
și apele curg.

19 El descoperă lui Iacov cuvântul Său,
lui Israel, legile și poruncile Sale.

20 El n-a lucrat așa cu toate neamurile,
și ele nu cunosc poruncile Lui.

Lăudați pe Domnul !

Psalmul 148

1 Lăudați pe Domnul !

Lăudați pe Domnul din înălțimea
cerurilor; lăudați-L în locurile cele înalte !

2 Lăudați-L, toți îngerii Lui !

Lăudați-L, toate oștirile Lui !

3 Lăudați-L, soare și lună,
lăudați-L, toate stelele luminoase !

4 Lăudați-L, cerurile cerurilor,
și voi, ape, care sunteți
mai presus de ceruri !

5 Să laude Numele Domnului,
căci El a poruncit, și au fost făcute,

6 le-a întărit pe veci de veci ;
le-a dat legi și nu le va călca.

7 Lăudați pe Domnul de jos de pe pământ,
balauri de mare și adâncuri toate ;

8 foc și grindină, zăpadă și ceață,
vânturi năprasnice,

care împliniți poruncile Lui,

9 munți și dealuri toate,
pomi roditori și cedri toți,

10 fiare și vite toate,

târâtoare și păsări înaripate,

11 împărați ai pământului

și popoare toate,

voievozi și toți judecătorii pământului,

12 tineri și tinere,

bătrâni și copii !

13 Să laude Numele Domnului !

Căci numai Numele Lui este înălțat :
măreția Lui este mai presus de pământ
și de ceruri.

14 El a înălțat tăria poporului Său :
iată o pricină de laudă pentru toți
credincioșii Lui,

pentru copiii lui Israel, popor de lângă El.

Lăudați pe Domnul !

[Continuarea în numărul viitor]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !**

I SAMUEL 25 : 6

Foaia Creștinului

- Editorial
- Wernher Von Braun
- Cum pot fi mântuit ?
- Ioan 3 : 16
- Citirea Bibliei. Psalmii

„Cât de mare este bunătatea Ta,
pe care o păstrezi pentru cei ce se
tem de Tine și pe care o arăți celor
ce se încred în Tine, în fața fiilor
oamenilor !” [PSALMUL 31 : 19]

Editorial. *Ce ne povestește marea*

„Cât de multe sunt lucrările Tale, Doamne! Toate le-ai făcut cu înțelepciune.
Pământul este plin de bogățiile Tale. Marea aceasta mare și întinsă în toate părțile !
Acolo se mișcă vietăți fără număr, mici și mari. Acolo umblă corăbiile,
leviatanul acela pe care l-ai făcut Tu, ca să se joace în ea. Toate așteaptă de la Tine,
ca să le dai hrana la timp.” (Psalmul 104 : 24 - 27)

În anul 1521, portughezul Ferdinand Magelan a descoperit strâmtoarea
Magelan, acea strâmtoare periculoasă în extremitatea sudică a Americii, care din cauza
furtunilor interminabile și a nenumăratelor naufragii ale corăbiilor poartă numele :
„Mormântul marinarului”.

Magelan a străbătut cu bine această strâmtoare, a navigat în oceanul Pacific și
a ajuns la insulele Filipine ; aici a căzut în lupta cu sălbaticii. Corăbiile lui și-au
continuat călătoria spre vest. Numai o corabie s-a menținut în multele lupte și furtuni ;
ea a ajuns în 7 septembrie 1522 în portul Sevilla, de unde pornise cu trei ani în urmă.

Dintre cei 237 de marinari care au pornit în călătorie, numai 18 s-au întors
acasă. Aceasta a fost prima călătorie în jurul lumii. De atunci se cunoaște întinderea
oceanelor. Marea acoperă trei sferturi din totalul suprafeței pământului.

Dar cât de puțini din aceia care trăiesc pe mare, cărora marea le oferă hrană și
câștig, ÎL laudă și ÎL admiră pe Creator !

Știi câte ceva despre familiile compacte de scrumbii, care în fiecare an
migreză dinspre Polul Nord de-a lungul coastei ?

În câteva săptămâni numai norvegienii prind mult peste 300 de milioane ; mii
de pești răpitori mănâncă până se satură și se îngrașă din aceste familii de scrumbii și
cu toate acestea nu se observă nici o scădere în număr, în fiecare an se revarsă același
torent inepuizabil de viață. [N.r. Cartea a fost scrisă în 1899]

[Continuarea de pe pagina 1]

Peste 15 000 de pescari se duc anual pe bancul din Terra Nova, iar prada lor anuală se ridică la peste 30 de milioane de pești din familia codului, sărat și uscat pe bețe și totuși același pește revine anual în aceeași cantitate.

Așadar și astăzi se mai împlinesc ce a spus Dumnezeu în a cincea zi a creației :

„Să mișune apele de mulțimi de ființe !” „Fiți roditori și înmulțiți-vă și umpleți apele în mări !” (Geneza 1 : 20 și 22.)

În împlinirea acestui cuvânt, o scrumbie poartă adesea 50 000 de icre, iar un cod până la nouă milioane.

„Peștii mării îți vor istorisi. Cine nu cunoaște despre toate acestea, că mâna Domnului le-a făcut ?” (Iov 12 : 8 - 9) Omul a cercetat adâncurile mării doar incomplet.

Dar se știe că fundul mării este compus asemănător cu suprafața pământului, din întinderi largi, coline, munți izolați, munți cu văi și prăpăstii, peste care se întinde puhoiul nemărginit, într-o adâncime care în unele locuri măsoară mai bine de 8000 de metri ; acolo n-a reușit sonda să găsească fundul mării.

„El adună laolaltă apele mării, El pune adâncurile în cămări.” (Psalmul 33 : 7) Că în aceste oceane există curenți mai puternici, mai lați și mai mari decât toate râurile care străbat uscatul, este cunoscut oricărui marinar.

Da, există locuri unde doi curenți puternici curg foarte aproape unul lângă altul, unul spre nord, celălalt spre sud.

În oceanul Pacific, la insulele Aleutine este chiar un loc unde un curent marin venind din nord, trece pe sub latul curent Curosovo, care, curgând spre est, iese la suprafață.

Acești curenți curg de milenii, late de o milă, puternice și adânci, de nestăvilit – și totuși niciodată în vreo parte a oceanului apa nu ajunge să fie prea multă și în alta prea puțină, un curent nu-l tulbură pe celălalt, totul este în armonie desăvârșită – minune a creației lui Dumnezeu.

Știi ceva despre ghețarii plutitori, care, venind de la Polul Nord, ies în calea corăbiilor ca grupuri de insule plutitoare? Curentul marin îi poartă spre sud, până dispar cu încetul, topinduse.

Ai auzit de la oamenii mării că uneori în întunericul nopții pare să fie nu numai suprafața inundată de lumină, ci și adâncul strălucește ca focul și chiar și peștii par făcuți din foc ?

S-a descoperit că această iluminare este produsă de cantități nesfârșite de viermișori luminoși.

Toate acestea, ca și mișcarea niciodată în odihnă a apei întinse, de la bătaia blândă a valurilor pe marea liniștită, care clipește încet pe nisipul țărmului, până la uraganul urlând, care biciuiește valurile puternice și care cu o forță de nestăvilit poate să sfărâme cele mai tari diguri de piatră, cu care omul încearcă să-și protejeze porturile – toate vorbesc despre Acela pe care Îl laudă cerul, pământul și marea.

Această nemăsurat de adâncă și nemărginit de întinsă mare este o imagine a nemărginitului har al lui Dumnezeu.

Așa de mare, așa de adâncă, așa de întinsă ca această mare, așa de mare este harul lui Dumnezeu peste viața fiecărui păcătos care caută în rănile lui Isus iertare și har.

[Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: IV | Georg von Viebahn, BERLIN | 1899 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri

[Petru Popovici]

CAPITOLUL 27

WERNHER VON BRAUN

Ziarul „Los Angeles Times” de sâmbătă 18 iunie 1977, partea I pag. 12, cita pe Dr. Alan Lovelace, directorul Administrației Naționale de Aeronautică și Spațiu (NASA), că a zis despre el :

„A fost unul din cei mai renumiți pioneri ai lumii în domeniul explorării spațiului.

În tradiția lui Newton și Einstein, el a fost un vizionar și în același timp un geniu creativ”.

Wernher von Braun s-a născut în anul 1912 în localitatea Wirsitz, Germania.

Flacăra geniului în el a aprins-o mama lui, o distinsă cunosătoare a muzicii și a astronomiei. Ea a dezvoltat în el abilități precoce la violoncel și pianului.

Într-o vreme băiatul se gândea să îmbrățișeze o carieră muzicală.

„E bine că n-am făcut aceasta - spunea el - căci niciodată n-aș fi devenit altceva decât un muzicant mediocru”.

Astronomia i-a stârnit mai mult entuziasm. Aceasta mai ales când la 12 ani a făcut confirmarea la biserică, mama lui în loc să-i cumpere un ceas de aur, așa cum el dorea, i-a cumpărat un excelent telescop. Aceasta l-a făcut să se adâncească în nemărginitul spațiu, urmărind mișcarea astrelor.

Rachetele i-au intrat în cap încă de la 12 ani, când a văzut pe Fritz von Opel că și-a făcut un automobil de curse cu rachete.

Pentru o năzdrăvănie ce o făcuse cu șase rachete, s-a pomenit dus la poliție și a fost nevoit să stea acolo până când a venit Baronul Magnus von Braun, Ministrul Agriculturii, să-și ia fiul în custodie.

Cartea lui Prof. Hermann Oberth „Racheta spre spații interplanetare” l-a încântat ca titlu, dar când s-a apucat să citească a fost foarte dezamăgit căci ea consta doar din formule matematice separate între ele de fraze scrise într-un jargon fizic.

Atunci și-a dat seama că spre a ajunge să pătrundă în teoriile spațiului, el trebuie să stăpânească matematica și fizica - materii care îi erau cele mai neplăcute.

S-a apucat însă serios de învățatură cu convingerea că spațiul va putea fi biruit de om și s-a hotărât ca el să aibă un rol în această biruință.

În anul 1930 s-a înscris la Politehnica din Berlin, un renumit institut de învățământ unde era Profesorul Oberth.

Văzând ingeniozitatea lui von Braun, Oberth l-a invitat să-l ajute la confecționarea unui motor rachetă.

Un an mai târziu Prof. Oberth s-a reîntors în România, dar von Braun și cu câțiva au rămas să continue experimentele pentru rachetă.

În 1932 au reușit să construiască o rachetă care s-a ridicat până la trei sute și ceva metri înălțime. Era un fel de jucărie rudimentară. Când și-a luat licența, a primit din partea armatei germane un fond pentru continuarea experiențelor în domeniul rachetelor.

Pe un teren militar și-a instalat un mic laborator și s-a înscris la Universitatea din Berlin să-și ia doctoratul, iar în iunie 1943 a primit titlul de Doctor în fizică.

[Continuarea în numărul viitor]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]